

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 8206

Doknr.
343165

Dato
11-12-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 23. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 15) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ina Strøjer-Schmidt (SF).

Spørgsmål nr. 4:

”Skal lovforslaget forstås således, at det omfatter en klar formodning om, at en forælder, der er dømt for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser, uanset hvilken paragraf, ikke mod den anden forælders ønske har forældremyndighed over barnet, og at barnet ikke kan have samvær eller anden kontakt med denne forælder, indtil barnet er fyldt 18 år, selv om dette tidspunkt først indtræder mange år efter afsoning af straffen?”

Svar:

Det er vigtigt for mig indledningsvist at slå fast, at det helt centrale i forældreansvarsloven er, at alle afgørelser om samvær m.v. altid træffes på grundlag af en konkret vurdering af, hvad der aktuelt er bedst for barnet. Afgørelserne er derfor aldrig endelige.

Hvis forholdene er ændret væsentligt, kan en forælder altid anmode om, at en tidligere afgørelse ændres. Der vil så blive foretaget en vurdering af, hvad der aktuelt er bedst for barnet.

Dette gælder også for afgørelser, der er truffet efter formodningsreglen i § 4 a i forældreansvarsloven. Den foreslåede udvidelse af formodningsreglen til også at omfatte forældre, der er dømt for terror, vil ikke ændre på det.

Formodningsreglen vil naturligvis også indgå i den fornyede vurdering af sagen og dermed også muligheden for at fravige formodningsreglen, hvis det på tidspunktet for genoptagelsen er bedst for barnet at have kontakt med den dømte forælder.

Med venlig hilsen
Astrid Krag